

Sanan ja runon tuoksua

Sanan ja runon tuoksua 29.9.2008

- Pelastusvarmuus

KÄTKETTY KYYNEL

Tuuli uinuu oksistossa,
kaste aamuun katoaa.
Hetki tuo kuin kirkas kyynel,
valon kajo löytää maan.
Vielä jaksanko mä jatkaa,
tämän päivän, tulevan?
Luoja tiedät, kuinka luulen,
että teille kylmän tuulen
unohdun ja hajoan.

Viiltää valo taivaan rantaa,
houkuttaa se jatkamaan.
Pyyhin silmät,
kätken surun,
astun päivään alkavaan.

© Auli Happonen

Evankeliumiteksti: 20. sunnuntai helluntaista, Usko ja epäusko

(Toinen vuosikerta): Joh. 9: 24–38 (1938 käännös)

Niin he kutsuivat toistamiseen miehen, joka oli ollut sokea, ja sanoivat hänelle: "Anna kunnia Jumalalle; me tiedämme, että se mies on syntinen". Hän vastasi: "Onko hän syntinen, sitä en tiedä; sen vain tiedän, että minä, joka olin sokea, nyt näen" Niin he sanoivat hänelle: "Mitä hän sinulle teki? Miten hän avasi sinun silmäsi?" Hän vastasi heille: "Johan minä teille sanoin, ettekä te kuulleet. Miksi taas tahdotte sitä kuulla? Tahdotteko tekin ruveta hänen opetuslapsiksensa?" Niin he herjasivat häntä ja sanoivat: "Sinä olet hänen opetuslapsensa, mutta me olemme Mooseksen opetuslapsia. Me tiedämme Jumalan puhuneen Moosekselle, mutta mistä tämä on, sitä emme tiedä." Mies vastasi ja sanoi heille: "Sehän tässä on ihmeellistä, että te ette tiedä, mistä hän on, ja kuitenkin hän on avannut minun silmäni. Me tiedämme, ettei Jumala kuule syntisiä; vaan joka on jumalaapelkääväinen ja tekee hänen tahtonsa, sitä hän kuulee. Ei ole maailman alusta kuultu, että kukaan on avannut sokeana syntyneen silmät. Jos hän ei olisi Jumalasta, ei hän voisi mitään tehdä." He vastasivat ja sanoivat hänelle: "Sinä olet kokonaan synneissä syntynyt, ja sinä tahdot opettaa meitä!" Ja he ajoivat hänet ulos. Ja Jeesus sai kuulla heidän ajaneen hänet ulos; ja hänet tavatessaan hän sanoi hänelle: "Uskotko sinä Jumalan Poikaan?" Hän vastasi ja sanoi: "Herra, kuka hän on, että minä häneen uskoisin?" Jeesus sanoi hänelle: "Sinä olet hänet nähnyt, ja hän on se, joka sinun kanssasi puhuu". Niin hän sanoi: "Herra, minä uskon"; ja hän kumartaen rukoili häntä.

Fariseukset tiesivät mielestään asiat paremmin kuin sokeudesta parantunut mies. He kehottivat antamaan kunnian Jumalalle ja sanoivat saman tien, että Jeesus oli syntinen mies. Ensimmäisessä he olivat oikeassa, toisessa väärässä. Fariseuksille oli itse asiassa varmaan vastenmielistä edes puhua entisen sokean kanssa, heidän uskonsa mukaan kun sokeana syntynyt oli vanhempien ja esivanhempien synneissä syntynyt kuten tekstissäkin sanotaan. Jumala rankaisi synnit sokeudella.

Mutta Jeesus ei rankaise synneistä. Päinvastoin, hän on meidän puolustusasianajajamme. Jeesus vei syntimme ristille ja sovitti ne voittamalla kuoleman, nousemalla kuolleista. Siksi Isä Jumalakaan ei enää tuomitse eikä rankaise meitä synneistämme. Kun uskomme Jeesukseen, Jumalan Poikaan, Hän puolustaa meitä Isän edessä ja kertoo, että rangaistus on jo kärsitty, Jeesus kärsi sen, sitä ei enää tarvitse kärsiä uudestaan.

Jos paholainen syyttää sinua sanoen, että Jumala rankaisee sinua syntiesi vuoksi, se valehtelee. Valehtelija onkin yksi paholaisen nimistä. Jumala ei rankaise synneistämme, koska Jeesus on ne sovittanut ja meidät lunastanut. Meidän täytyy vain uskoa se, niin voimme vapautua tästäkin valheesta.

Paholainen yrittää joskus viedä pelastusvarmuuden väittämällä, että olemme tehneet niin suuren synnin, että sitä ei enää anneta anteeksi. Tämä on vielä suurempi valhe kuin edellä käsitelty. Mistä me sitä paitsi tiedämme, mitkä synnit ovat Jumalan silmissä suuria syntejä ja mitkä pieniä. Ihmiset ovat kyllä luokitelleet syntejä jopa kuolemansynneiksi ja vähemmän vakaviksi synneiksi. Jeesuksen sanojen ja myös muiden Raamatun kirjeiden kirjoittajien mukaan ainoa kuolemaksi oleva eli anteeksiantamaton synti on Jeesuksesta luopumuksen synti eli Pyhän Hengen pilkka. Ja siinä vaiheessa tällainen ihminen, luopio, ei enää välitä synneistään Jumalan edessä mitään. Siis kertauksena: niin kauan kuin synti askarruttaa mieltä, pelastusvarmuus on aina olemassa, kun vain käännyimme Pelastajan, Jeesuksen puoleen ja teemme parannusta. Pyhä Henki auttaa tässä, eikä uskossa pysyminen olekaan mahdollista ilman Pyhän Hengen vaikutusta.

Jumala sallii joskus meille ankariltakin näyttäviä koettelemuksia ja sairauksia, mutta ne eivät ole aikaisempien syntien takia. Päinvastoin, niiden tarkoitus on kasvattaa meidän uskoamme, kuten Jobillekin loppujen lopuksi kävi. Paavali ei kavahtanut koettelemuksia, vaikka ne hänelle etukäteen profetoitiin ennen Jerusalemiin matkustamista. Pyhä Henki näytti Paavalille, että suunta oli oikea huolimatta siitä, mitä oli tulossa. Tietysti on vaikeaa uskoa keskellä vastoinkäymisiä, että ne ovat parhaaksemme, mutta niin Raamattu sanoo (Hepr. 12:11): [Mikään kuritus ei tosin sillä kertaa näytä olevan iloksi, vaan murheeksi, mutta jälkeinpäin se antaa vanhurskauden rauhanhedelmän niille, jotka sen kautta ovat harjoitetut.](#)

Rakkaus meihin saa Jumalan meitä koettelemaan, ei kaikkia, mutta niitä joiden tulevaisuuden tähden se on tarpeen. Sillä ei mikään maallinen ole mitään taivasnäkökulmasta: ikuinen ilo taivaan paratiisissa tai ikuinen kärsimys helvetin tulessa. Tuo kärsimys ja on menneisyyden ja nykyisyyden syntien rangaistus niille, jotka eivät usko Jeesukseen. Mutta jos sydän on kääntynyt Jeesuksen, Pelastajan puoleen, mistään menneestä synnistä eikä nykyisestä synnistä ei ole eikä tule rangaistusta koska Jeesus on ne kaikki sovittanut. Tarvitsee vain tehdä parannus ja sydämestään panna toivo Jeesukseen ja iankaikkiseen elämään taivaan ilossa. Sen toivo, mikä tuleva on, olkoon voimamme antaja Pyhässä Hengessä. Voiman siihen, että uskomme Jeesukseen säilyy. Silloin paholaisella ei ole mitään valtaa meihin, pelastusvarmuus on ja pysyy.

Rukoillaan. Isä Jumala taivaassa, auta meitä ymmärtämään syntien anteeksiantamus ja pelastusvarmuus. Pyhä Henki, avaa nämä asiat meille Raamatusta Isän tahdon mukaisesti ja näytä valheeksi paholaisen syytökset siitä, että meillä ei ole varmuutta pelastuksesta. Kiitos Isä Jumala totuudesta ja Pyhä Henki siitä että olet Totuuden Henki. Isä, pidä armostasi meidät oikealla tiellä maallisen vaelluksemme loppuun asti. Jeesus juutalaisen nimessä aamen.

Laulu: Niin kuin tuuli (Auli, Reijo ja Jari 3:35)

Aamun uuden huomaan valjonneen.
Kukat kukkii, tuoksuu koko maa.
Syliin äidin lapsi hiljaa uinahtaa,
siinä hetken kohtaan autuuden.

Syksyn tuulen tunnen saapuneen.
Lehdet puiden maahan varisseen.
Syli äidin vaihtuu maahan multaiseen,
hetken vain tään kaiken nähdä sain.

Niinkuin tuuli käy vain ylitsemme pään x2
on kuin eilen kaiken alkaa sain.
Täällä toisistamme kerran luovutaan,
Hän sut toivois jälleen kohtaavan.

Jos vain uskot Herraan Jeesukseen.
Elämän Hän antaa ikuisen.
Kuolemaa et milloinkaan sä nähdä saa,
sylissään Hän pitää ainiaan.

Kerran nähdä saamme uuden taivaan maan. x2
Kadut kultaa hohtaa kunniaa.
Ylistyksen kauneimman Hän silloin saa,
Herraani kun kiittää aina saan.

Tukesi sanan ja runon tuoksua työlle. Käytä alla olevaa tilisiirtoa.

Yhdistyksen talous pohjautuu vapaaehtoiseen antamiseen. Voit halutessasi tukea tätä Jumalan valtakunnan työtä alla olevalla tilillepanokortilla. Pienikin tuki on tervetullutta. Ole siunattu antaessasi ja anna iloiten kun annat!

Kiitos lahjastasi t. evankelista-aviopari Auli Happonen ja Jaakob.
Lisätietoa palvelutyömme sivuilta www.sananjarunontuoksua.fi.

Saajan tilinumero	440520-275080	TILISIIRTO Vain kotimaan maksuliikenteessä		
Saaja	Aabrahamin pyhät lapset ry	<u>Viitenumerot:</u>		<u>Viesti:</u>
Maksaja		Yleinen tuki	107	
		Jäsenmaksu	26	
		Evankeliointi	39	
		Matkat	42	
		TV-työ	55	
		Lähetystyö	84	
		CD't, kirjat	97	
Allekirjoitus	_____	Viite		
Tililtä nro		Eräpäivä		Euro